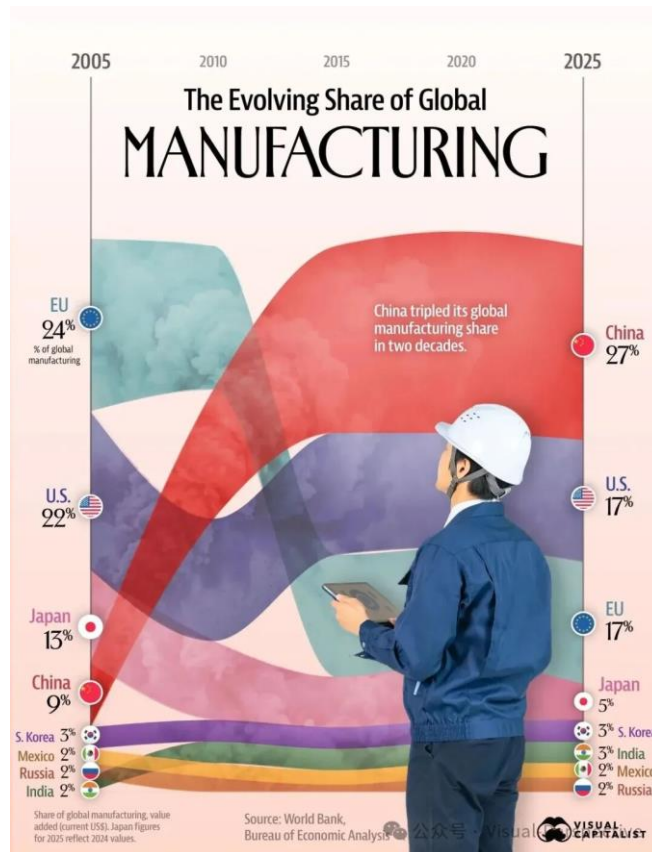

DITP

ข่าวเด่นประจำสัปดาห์จากสาธารณรัฐประชาชนจีน
วันที่ 31 สิงหาคม – 6 กันยายน 2569
โดยสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครเฉิงตู
<thaitcchengdu@ditp.go.th>

จีนผงาดขึ้นเป็นศูนย์กลางการผลิตโลกในปี 2568

ที่มาภาพ: <https://mp.weixin.qq.com/s/cUy-jRYJkZblW8dMmE22Vg>

ในปี 2568 จีนก้าวขึ้นเป็นประเทศที่มีสัดส่วนภาคการผลิตสูงที่สุดในโลก สะท้อนการเปลี่ยนผ่านเชิงโครงสร้างของภาคอุตสาหกรรมโลกอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อเทียบกับปี 2548 ที่สหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรปเคยครองสัดส่วนรวมกันเกือบครึ่งหนึ่งของมูลค่าเพิ่มภาคการผลิตทั่วโลก ขณะที่ญี่ปุ่นซึ่งเคยมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 13 ลดลงเหลือเพียงร้อยละ 5 ในปี 2568

☐ นโยบายภาครัฐ ☒ เศรษฐกิจการลงทุน ☐ แนวโน้มการตลาด ☐ รายงานสินค้าและบริการ ☐ อื่นๆ

Disclaimer: ข้อมูลต่างๆ ที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และการเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจเท่านั้น โดยสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครเฉิงตู จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการที่มีบุคคลนำข้อมูลนี้ไปใช้ ไม่ว่าโดยทางใด

ข้อมูลจากสำนักวิเคราะห์เศรษฐกิจสหรัฐฯ (BEA) และธนาคารโลก (World Bank) แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของสัดส่วนภาคการผลิตของเศรษฐกิจหลัก 8 ประเทศ/ภูมิภาค ในช่วงปี 2548–2568 โดยพิจารณาจากมูลค่าเพิ่มภาคการผลิต (Manufacturing Value Added: MVA) ในหน่วยเหรียญสหรัฐ ณ ราคาปัจจุบัน ข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ตลอดระยะเวลา 20 ปีที่ผ่านมาศูนย์กลางการผลิตโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน โดยจีนสามารถขยายบทบาทจากฐานการผลิตสำคัญสู่การเป็นประเทศที่มีสัดส่วนภาคการผลิตสูงที่สุดในโลก

มหาอำนาจอุตสาหกรรมดั้งเดิม

Country	Share of global manufacturing				
	2005	2010	2015	2020	2025
CN China	9%	18%	26%	28%	27%
US USA	22%	17%	17%	16%	17%
EU EU	24%	20%	17%	16%	17%
JP Japan	13%	11%	7%	8%	5%
KR South Korea	3%	3%	3%	3%	3%
IN India	2%	3%	3%	3%	3%
MX Mexico	2%	2%	2%	2%	2%
RU Russia	2%	2%	1%	2%	2%
🌐 Other	24%	25%	25%	23%	24%

ตารางแสดงการเปลี่ยนแปลงของสัดส่วนภาคการผลิตโลกของแต่ละประเทศ/ภูมิภาค

ในช่วงปี 2005-2025 (2548–2568)

ที่มาภาพ: <https://mp.weixin.qq.com/s/cUy-jRYJkZbIW8dMmE22Vg>

ในปี 2548 สหภาพยุโรปมีสัดส่วนภาคการผลิตร้อยละ 24 ของโลก โดยเยอรมนีเพียงประเทศเดียวสามารถครองสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 7 ขณะที่สหรัฐอเมริกา มีสัดส่วนใกล้เคียงกันกับสหภาพยุโรป แม้ว่าจะลดการพึ่งพาภาคอุตสาหกรรมลงอย่างต่อเนื่อง แต่สหรัฐฯ ยังคงเป็นผู้ผลิตรายใหญ่ของโลก โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมหนักในเขตมิดเวสต์ซึ่งเป็นฐานอุตสาหกรรมหลักของประเทศ นอกจากนี้ ญี่ปุ่นซึ่งเป็นผู้นำด้านอุตสาหกรรมการผลิตอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ และสินค้าอุปโภคบริโภค มีสัดส่วนภาคการผลิตโลกถึงร้อยละ 13 ในปี 2548 รองลงมาคือจีนร้อยละ 9 เกาหลีใต้ร้อยละ 3 อินเดีย เม็กซิโก รัสเซียต่างครองสัดส่วนร้อยละ 2 โครงสร้างดังกล่าวสะท้อนว่าในช่วงเริ่มต้น จีนยังมีบทบาทน้อยกว่ามหาอำนาจดั้งเดิมอย่างมาก แต่ตลอดสองทศวรรษต่อมา โครงสร้างนี้ได้เปลี่ยนไปอย่างมีนัยสำคัญ

☐ นโยบายภาครัฐ ☒ เศรษฐกิจการลงทุน ☐ แนวโน้มการตลาด ☐ รายงานสินค้าและบริการ ☐ อื่นๆ

Disclaimer: ข้อมูลต่างๆ ที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และการเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจเท่านั้น โดยสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครเฉิงตู จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการที่มีบุคคลนำข้อมูลนี้ไปใช้ ไม่ว่าโดยทางใด

การก้าวขึ้นมาของจีน

ตลอดระยะเวลากว่า 20 ปีที่ผ่านมา สัดส่วนภาคการผลิตของจีนเพิ่มขึ้นกว่า 3 เท่า จากร้อยละ 9 ในปี 2548 เป็นร้อยละ 27 ในปี 2568 ส่งผลให้จีนมีสัดส่วนสูงกว่าสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรปถึงร้อยละ 10 การก้าวขึ้นมามีบทบาทในฐานะมหาอำนาจด้านอุตสาหกรรมของจีนมีปัจจัยสำคัญจากการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจและการเข้าร่วมองค์การการค้าโลก (WTO) ในปี 2544 ซึ่งช่วยเปิดโอกาสให้จีนเชื่อมโยงเข้ากับระบบการค้าและห่วงโซ่อุปทานโลกได้มากขึ้น

นอกจากนี้ จีนยังมีข้อได้เปรียบจากแรงงานจำนวนมากและต้นทุนแรงงานที่อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ประกอบกับการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีและมาตรการส่งเสริมการลงทุนในระดับภูมิภาค ซึ่งมีสำคัญในการดึงดูดบริษัทข้ามชาติและเงินลงทุนจากต่างประเทศเข้าสู่ภาคการผลิตของจีนเป็นจำนวนมาก ปัจจัยเหล่านี้ช่วยให้จีนขยายฐานการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถทางอุตสาหกรรม จนในปี 2558 จีนได้ก้าวขึ้นเป็นประเทศที่มีภาคการผลิตขนาดใหญ่ที่สุดในโลกเมื่อพิจารณาจากมูลค่าเพิ่มภาคการผลิตทั่วโลก

มหาอำนาจอุตสาหกรรมอื่นๆ ในปี 2568

ขณะที่จีนสามารถเพิ่มสัดส่วนในภาคการผลิตโลกได้อย่างรวดเร็ว สัดส่วนของสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นมหาอำนาจอุตสาหกรรมดั้งเดิมกลับลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยใน 2548 สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และญี่ปุ่นเคยมีสัดส่วนรวมกันถึงร้อยละ 59 ของมูลค่าเพิ่มภาคการผลิตทั่วโลก ก่อนจะลดลงเหลือร้อยละ 39 ในปี 2568 สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของการกระจายตัวของมูลค่าเพิ่มภาคการผลิตในระดับโลก

ทั้งนี้ การลดลงของสัดส่วนภาคการผลิตของสหรัฐฯ สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ไม่ได้หมายความว่าประเทศมหาอำนาจดั้งเดิมเหล่านี้มีมูลค่าการผลิตที่ลดลง แต่เป็นผลจากการที่ภาคการผลิตของประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะจีน มีการเติบโตอย่างรวดเร็วจนทำให้สัดส่วนในภาพรวมโลกเปลี่ยนไป

ในขณะเดียวกัน เม็กซิโก รัสเซีย และเกาหลีใต้ ยังคงมีสัดส่วนในภาคการผลิตโลกค่อนข้างทรงตัว ขณะที่อินเดีย มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2 ในปี 2548 เป็นร้อยละ 3 ในปี 2568 สะท้อนถึงแนวโน้มการขยายบทบาทของอินเดียในภาคการผลิตโลก ทั้งนี้ อินเดียมีความพยายามอย่างต่อเนื่องในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม เพื่อยกระดับขีดความสามารถด้านการผลิตและเพิ่มบทบาทของประเทศในห่วงโซ่อุปทานโลก (Global Supply Chains)

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ สดต. ณ นครเจิ้งตู

จากการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนมูลค่าเพิ่มภาคการผลิตในช่วงปี 2548–2568 สะท้อนให้เห็นว่าโครงสร้างการผลิตของโลกกำลังเปลี่ยนผ่านอย่างมีนัยสำคัญ โดยจีนไม่ได้เป็นเพียงฐานการผลิตของโลกในเชิงปริมาณอีก

ต่อไป แต่ได้พัฒนาไปสู่ศูนย์กลางอุตสาหกรรมที่มีห่วงโซ่อุปทานอย่างครบวงจร ครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ และมีความสามารถในการผลิตเชิงเทคโนโลยีสูงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขณะที่สัดส่วนภาคการผลิตของสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และญี่ปุ่นลดลง เนื่องจากอัตราการเติบโตของภาคการผลิตจีนสูงกว่าอย่างก้าวกระโดด

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลต่อประเทศไทยในหลายมิติ เนื่องจากจีนมีบทบาททั้งในฐานะตลาดผู้บริโภคขนาดใหญ่ ฐานการผลิต แหล่งวัตถุดิบและชิ้นส่วน ตลอดจนศูนย์กลางโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าในภูมิภาคเอเชียตะวันตกเฉียงใต้และเอเชียกลาง การที่จีนมีห่วงโซ่อุปทานภายในประเทศที่ครบถ้วนและมีขีดความสามารถด้านการผลิตสูงขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการไทยมีโอกาสเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งในรูปแบบการเป็นผู้จัดหาวัตถุดิบ-ชิ้นส่วน การเป็นผู้ผลิตร่วม (Co-manufacturing) หรือการใช้จีนเป็นฐานกระจายสินค้าไปยังตลาดรอบข้าง ซึ่งครอบคลุมเอเชียกลางและยุโรปตะวันออกผ่านเส้นทางรถไฟจีน-ยุโรป

อย่างไรก็ตาม การที่จีนมีศักยภาพด้านการผลิตสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้การแข่งขันมีความเข้มข้นขึ้นในหลายด้าน ทั้งราคา ต้นทุน คุณภาพ เทคโนโลยี และความเร็วในการตอบสนองตลาด โดยเฉพาะสินค้าในกลุ่มที่จีนสามารถผลิตได้ในปริมาณมากและมีความได้เปรียบด้านต้นทุน เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ของใช้ในบ้าน เป็นต้น ผู้ประกอบการไทยจึงจำเป็นต้องปรับตัวอย่างจริงจังเพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขันในตลาดจีนและตลาดโลก

ผู้ประกอบการไทยควรพิจารณาแนวทางในการปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์ อาทิ การลดการพึ่งพาการแข่งขันด้านราคา และมุ่งเน้นการพัฒนาสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มสูง เช่น สินค้าเกษตรแปรรูปคุณภาพสูง อาหารสุขภาพ สินค้าไลฟ์สไตล์ที่มีเอกลักษณ์ และสินค้า BCG ที่ตอบโจทย์ผู้บริโภคเมืองใหญ่ของจีน โดยต้องสร้างความแตกต่างด้วยคุณภาพ มาตรฐาน ความปลอดภัย และภาพลักษณ์สินค้าไทย ซึ่งยังเป็นจุดแข็งที่ผู้บริโภคจีนให้ความเชื่อถือ นอกจากนี้ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ทั้งในด้านการผลิต การออกแบบ และการตลาด เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันจะช่วยเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการได้มากขึ้นในตลาดจีนในปัจจุบัน

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครเฉิงตู

กันยายน 2569

แหล่งข้อมูล :

<https://mp.weixin.qq.com/s/cUy-jRYJkZblW8dMmE22Vg>

☐ นโยบายภาครัฐ ☒ เศรษฐกิจการลงทุน ☐ แนวโน้มการตลาด ☐ รายงานสินค้าและบริการ ☐ อื่นๆ

Disclaimer: ข้อมูลต่างๆ ที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และการเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจเท่านั้น โดยสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครเฉิงตู จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการที่มีบุคคลนำข้อมูลนี้ไปใช้ ไม่ว่าโดยทางใด